

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 21

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἔτησια καὶ προκληρωτικὰ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὰ Ἰερωτικῶν δραχμᾶς 20.

Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκὶ ἰδιαίτερῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1866

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

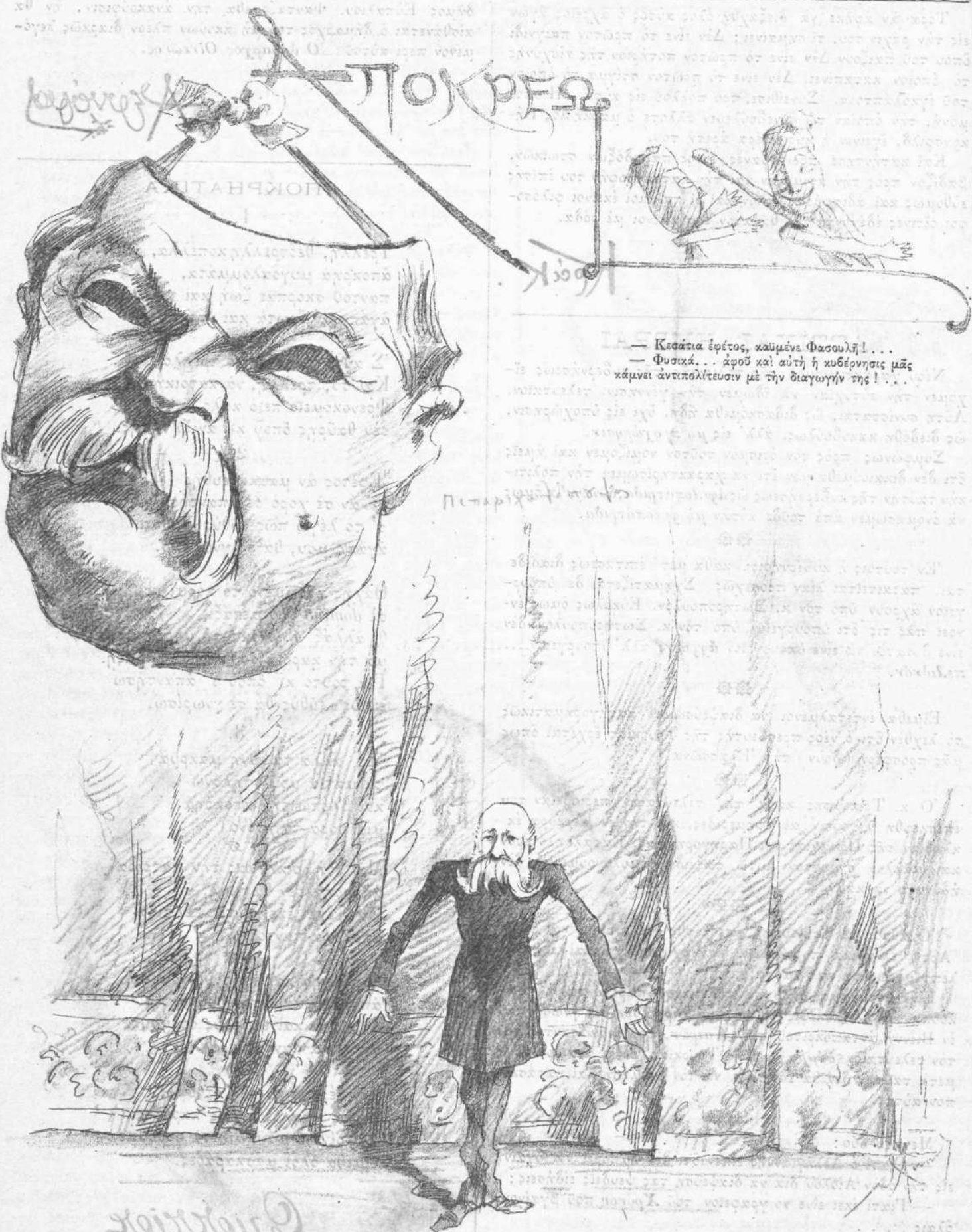
Πρό τινων ἡμερῶν ὁ τηλεγράφος μετέδιδεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος μίαν τῶν συχνάκις παρ' αὐτοῦ διαβιβαζομένων ἄλλοκότων εἰδήσεων, αἰτίνας μᾶς κάμνουν νὰ βλέπωμεν ἀλλήλους ἐν ἀπορίᾳ μὲ ἡλίθιον ἐκ τῆς ἐκπλήξεως βλέμμα. Ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἔλεγεν ἢ εἰδῆσις, ἀσθενῶν δὲν δύναται νὰ μεταβῆ εἰς Βελιγράδιον ὅπως ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας! Ἡ εἰδῆσις ἦτο ψευδὴς ἐν οὐσίᾳ, δημιουργήμα τοῦ γνωστοῦ ἐν Βιέννῃ χαλκείου· δυστυχῶς ὁμῶς ἦτο ἀληθὴς κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς μέρος. Ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθη ὅτι ἠσθένει καὶ μάλιστα σοβαρῶς. Τῷ ὄντι μετὰ δύο ἡμέρας ἠγγέλθη ὁ θάνατος αὐτοῦ.

Ὁ Γρηγόριος Ὑψηλάντης, τῶν πολυτίμων τοῦ ὁποιοῦ ὑπηρεσιῶν στερεῖται δυστυχῶς ἢ πατρίς μᾶς κατὰ τοὺς παρόντας κρίσιμους καιροὺς, ἦτο ὁ μόνος γόνος τῆς μεγάλης καὶ περικλειοῦς οικογενείας τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα διὰ τόσης περιβάλλεται αἰγλης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενε-

σίας. Μονογενὴς υἱὸς τοῦ τεταρτοτόκου ἀδελφοῦ τῶν Ὑψηλάντων Γρηγορίου ἐγεννήθη τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1835, συνειδὼς δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὅπερ ἐκληρονόμει, προσεπάθησε καθ' ἅπαντα αὐτοῦ τὸν βίον νὰ φανῆ ἀντάξιος αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων ἀρετῶν καὶ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων. Διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Βιέννῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ του βαρόνου Σίνα, προσκαίρως δὲ διετέλεσε τοιοῦτος συγχρόνως καὶ ἐν Παρισίοις. Μόνος αὐτὸς ἐξ ὄλων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος διετέρει τὴν θέσιν του κατὰ τὰς ἐκάστοτε καταργήσεις τῶν πρεσβειῶν, καθὼ παρέχων ἀμισθεὶ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἥτις εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀπέβη ἐπιφειλεστάτη χάρις εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ πολλῶν διακεκριμένων τῆς ὑψηλῆς διπλωματίας ἀτόμων. Μεγαλοπρεπῶς διάγων καὶ ἐλευθεριώτατος φύσει παρεῖχε μετὰ προθυμίας τὴν συνδρομὴν του πολλαχῶς γινόμενος χρήσιμος εἰς τοὺς δεομένους τῆς προστασίας του ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ.

Ὁ λαὸς τοῦ Ναυπλίου, τῆς πόλεως ἐνθ' ἀναπαύονται τὰ ὀσπᾶ τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ θεοῦ Δημητρίου, αὐθορμήτως ἐξελέξεν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1868· ὁ δὲ Δεληγιώργης σχηματίσας ὑπουργεῖον ἐν ἔτει 1871 προσέφερε πρὸς αὐτὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ἄλλ' ἢ πολιτικὴ καὶ μάλιστα ἢ μικροπρεπῆς καὶ ἄγονος πολιτικὴ ἢ δυστυχῶς εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ἐπικρατοῦσα δὲν ἐσαγήνευσε τὸν Ὑψηλάντην, ὅστις οὔτε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου οὔτε τὸ χαρτοφυλάκιον ἀπέδεχθη, προτιμότερον θεωρήσας καὶ λυσιτελέστερον νὰ ἐπιτελῇ μακρόθεν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον. Πόσον δ' εὐόρκως ἐξετέλεσεν αἰετοπε τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ εἰλικρινὴς λύπη ἣν ἠσθάνθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ του τὸ ἔθνος καὶ ὁ βασιλεὺς ὅστις ἰδιαίτερος τὸν ἐξετίμα καὶ τὸν νῦν οἶε καὶ ἀτομικῶν αὐτοῦ φίλον τὸν ἐθεώρει.

— Κεσάτια έφ'ετος, καυμένη Φασουλή!...
 — Φυσικά... αφού και αυτή ή κυβέρνησις μ'ας κάμνει άντιπολίτευσιν με την διαγωγή της!...

Κυρίαί και Κύριοι! Ζητώ την άδειαν να μοι επιτρέψητε να λάβω την τιμήν να σας αναγγείλω ότι ή παράστασις αναβάλλεται ένεκα της άριζείως του στόλου των Δυναμέων...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Πρό δεκαπέντε περίπου έτων ήρχομην εις Αθήνας διά πρώτην φοράν με καμμίαν τρίχα λευκήν εις την κόμην, με τό βαλάντιον άρκετά ισχνόν, έννοείται, άλλ' εις άντάλλαγμα με πολύ έξωγκωμένον τό ποιητικόν χαρτοφυλάκιον και με πολλά άνεμώλια όνειρα περιδινούμενα υπό τό κρανίον μου. Έκει παρά τό Βουλευτήριον, ένώ περιεφερόμην με την έπιβελημένην αύτάρχη άπάθειαν άνεπτυγμένου σχετικώς έπαρχιωτου, ό μετ' έμού συμβαδίζων φίλος μοι ειπε δεικνύων μοι άνδρα ύψηλου άναστήματος, με χρενωπήν και έκφραστικήν φυσιογνωμίαν, μεγαλοπρεπώς βαινόντα και φέροντα μετά χάρτος τό έθνικόν ένδυμα:

— Βλέπεις αυτόν;... είνε ό Γεώργιος Παράσχος.
 Τό όνομα τούτο ήτο εκ των μέγιστα γνωστών εις τούς φιλολογικούς των έπαρχιών κύκλους παρ' ός ή άένναος χώνευσις των περιεχομένων του Παρρασού του Ραπτάρχου θεωρείτο ως άπαράγραπτος και ίερά ύποχρέωσις, όπως ήτο γνωστόν τό όνομα του άδελφου του Αχιλλέως, του Αγγέλου Βλάχου, του Δημητρίου Παπαρηγοπούλου, του Σπυρ. Βασιλειάδου— Αριώνος ακόμη τότε— και άλλων τινών ένωρίς καταλαθόντων θέσιν διακεκριμένην έν τη νεοελληνική ποίησι. Ιδιαίτερος όμως περι της ξυνωρίδος των άδελφών

Παράσχων επεκράτει φήμη τις μυθιστορική τρώπον τινά, σχεδόν λέγαντε, π'ός δι' ό κατορθών να ζευγώνη εις τον ζυγον της όμοιοκαταληξίας δύο ή και περισσοτέρους έστω και άνισοσκελεις στίχους εθεώρει άμάρτημα άσύγγνωστον να έπισκεφθή την πρωτεύουσαν, χωρίς να γνωρίση ή να ιδη καν τούς δύο αυτούς Διοσκούρους της ποιήσεως.

Προέβην λοιπόν θαρραλέως προς αυτόν, και τώ ειπον τό όνομά μου, γνωστόν κατά τύχην και εις αυτόν χάρις εις τινα πενιχρά ποιητικά μου δοκίμια. Μ' έδέχθη προσηνώς, μοι έταίε φιλίως την χείρα και μοι εξήτησε τα « ποιητικά μου έργα ». Την έπομένην υπερήφανος μετέβαινον εις τήν παρά τό Ροδακιο οικίαν του ποιητου φέρον τό τεύχος των ποιησεών μου και επί πλέον τό χειρόγραφον στιχουργήματος διά νυκτός συντεθέντος, δι' ου εθεώρησα καθήκον μου να συνοδύσω την προσφοράν της συλλογής μου, στιχουργήματος ευτυχώς ένταφιασθέντος εις τό κοινοτρώδες των χειρογράφων μου κοιμητήριον, προς διατήρησιν της ήσυχίας των ζωλόγων, αφού ειχα τό θάρρος να αναφέρω προς τούς άλλους έν αυτόν και... *στα αηδόνας!!*

Από της ημέρας εκείνης εγνωρίσθη μετ' αυτού από της ημέρας εκείνης μέχρις έσχάτων ή χείρ του μοι εταίετο φιλίως, και από της ημέρας εκείνης έσχημάτισα την πεποιθήσιν, ήν ό μετέπειτα χρόνος πληρέστατα επεκύρωσε περι της έμψυτου αγαθότητός του, περι της ευγενείας των αισθημάτων του περι του ειλικρινούς και ίπποτικού αυτού χαρακτήρος.

Έκει εις τό άπείριστον και κόσμιον του ποιητου ένδιαίτημα πολλας πολλάκις διήλθον ώρας ευχαρίστους ως γλυκυθύμως και σήμερα αναπολώ. Προσηλωμένος αναποσπάστως εις τό ευκαλές ιδανικόν της παρρωχημένης γενεάς, φέρον εις κοινήν ένδειξιν της άγνης του ταύτης πίστεως την φουστάνελλαν ήν ειδη να φέρωσιν εις την λυγρήν των όσφυν ό Κίτσος Τζαβέλλας και ό Θεόδωρος Γρίβας, ώμίλει ευχαρίστως περι των μεγάλων του άγώνος άνδρών μεθ' ών οικειότατα έβίωσε και ους περιπαθώς ελάτρευε και εξύμνησεν. Άλλοτε πάλιν έφερε τον λόγον περι των συγχρόνων αυτώ ποιητών, ών ειχεν επίζησει, περι του Βαλαβάνη όν νεώτατον έπροστάτευσε, περι των Σούτσων, περι του Ζαλοκώστα μεθ' ου συνεδέετο δι' αδελφικής φιλίας, περι του Σολωμου όν εγνωρίσεν έν Κερκύρα.

Ό ψάλτης της Έλευθερίας, μισάνθρωπος γενόμενος κατά τά τελευταία της ζωής του έτη, έσπεργε μόλα ταύτα την μετ' αυτώ ένθουσιώδους συναδέλφου του σχέσιν, έξαιρετικήν δεικνύμενος προς αυτόν ευνοϊαν και προτίμησιν. Ένεθυμείτο και ανέφερε πλείστα ανέκδοτα και αποφθέγματα του μεγάλου ζακυνθίου αιδου, συνείθεζε δε να' αποκαλή άνθος Σολωμου την γαζίαν, ήν ό ένδοξος ποιητής υπέρ πάν άλλο άνθος προύτιμα. Και ελάλει στωμίλος περι πάντων τούτων ό Παράσχος με τό αμετάπτωτον αυτου εμφαντικόν εκείνο ύφος και έν τη ρύμη του λόγου έμνημόνευε του Έξαρχοπούλου, ιδιόρρυθμου και μοναδικής παραφράδος της παρελθούσης φιλολογικής γενεάς, ου τινος ειχεν αποστηθίσει πάντας σχεδόν τους παλυθρυλήτους στίχους και διηγείτο κομικώτατα ανέκδοτα αναφερόμενα εις την εποχήν καθ' ήν αυτός ό Παράσχος και ό Θεόδωρος Όρφανίδης υπέδυνον τον κόθορνον του ήθοποιου και άνήρχοντο εις την νεοπαγή σκηνήν του ελληνικού θεάτρου.

Τόν ειδα κατόπιν συχνάκις και έν τώ γραφείω της Βαυλές εργαζόμενον, και έν τώ Παρρασώ απαγγέλλοντα την τόσο επιτυχή αυτου μετάφρασιν της Ιλιάδος και έν τώ περιπάτω: αλλά μίαν ιδίως πρόσφατον συνάντησιν ένθυμούμαι, ήτις παρήγαγεν έν έμοι θλιβερωτάτας έντυπώσεις. Προΐαν τινά του παρελθόντος θέρους ειδον αυτόν εξαίφνης έντός του

μοῦ ὅστις τὸν ἐκυρίευσεν, τὸν Ἀπόστολον Μιρμηρίγον εἰς ἐπιδημίας νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ἀποθανόντα τέκνα του καὶ τὸν Ἰωάν. Ζάχον ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ (κατὰ τὴν συνθήειάν του) τὸν ποταμὸν ἃν ἐκατέβη ἡ ἀναίβη.»

Ἐκ τῆς Κιβωτοῦ Αἰγίου :

« Εἶμεθα συμπαθητικοί, διότι μόλις εἶδομεν πάσχοντα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν τοῖς ὠδείοις, ὅπως παρηγορήσωμεν τὴν θλίψιν μας μετὰ τινος Ἰταλίδος Καλυφούς, ἢ μετὰ τινος Βοεμίτιδος Κίρκης.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

« Μᾶς ἦλθεν ἡ μᾶλλον ἐνεθυμήθη καὶ ἐπανέκαμψεν ἐν Αἰγίῳ μετὰ τοῦ ἄρτι ἀφικθέντος Ἰταλικοῦ ὠδικοῦ θιάσου καὶ ἡ καλλιθέλαδος καὶ σεμνὴ Ἑρμηνία. Κρίμα τῷ ὄντι νὰ χάνεται τοιαύτη νέα εἰς περιηγήσεις μετὰ συνεταίρων οὐχὶ πάντοτε κολακευτικῶν ἄλλ' ἴσως ἢ κακοποιῶς γαστήρ, ἢ πάντων κακῶν αἰτία ἢ ὁ πόνος τοῦ γινῶναι πολλῶν ἀνδρῶν ἄστια καὶ νόον ὤθησεν εἰς τὰς περιηγήσεις της.»

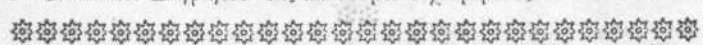
Ἐκ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ δημοσιευομένης ἐπιφυλλίδος « Ὁ Βίος τοῦ Λογαριθμοῦ ».

« Ἡ χήρα ἐκείνη φύσει ἀκρατῆς καὶ ἄσεμνος μοι ἐνέπνευσεν ἐπιτυχῶς τὸν ἔρωτά της καὶ ἅμα ὠρίμασαν αἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ κινήσεων διαπραγματεύσεις μας, ἠρξάμεθα ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τῆς γνωριμίας καὶ τῆς ἀσχημοσύνης.»

Ρευματοχέυτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Σ. Μ. Μελέτην. Ἐλήφθησαν. Ἐὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἐνθυμίω. Δι' ὄνομα Θεοῦ! ὅστε ὀλίγην ἀνάπαυσιν εἰς τὴν λύραν σας. . . . καὶ εἰς ἡμᾶς! — Ν. Π. Ναύπλιον. Ἐλήφθησαν ἄς ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς.

Εἰς Φιλαδέλφειαν. — Εἰς Θυλακίαν. — Κατ' Ὀκαν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῳ

ΙΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ

Χορηγητοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου « ὁ Εὐαγγελισμὸς ».

11. — Ὀδοσ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΠΙΔΟΠΩΔΕΙΟΝ

Μ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ

πλησίον τῆς Χρυσοσπηλαιώσεως, παραπλευρῶς τοῦ Φαρμακείου Δαρειώτου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐμποροπρακτικοῦ τῶν ἀδελφῶν Μορίση καὶ τοῦ Ἰσαροπλαστοῦ Παυλίδου.

ΜΑΡΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ὀμπρελλῶν, Μπαστουριῶν καὶ Πιδῶν

ΠΑΝΤΩΝ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Τιμαὶ ὑπερβαλλόντως μέτρια.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ δύναται νὰ παράσχῃ πᾶσαν ἐγγύτησιν περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδὼς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, (διευθύνει δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεγάλου Τραπεζιτικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Κατάστημα), τὴν Διπλογραφίαν καὶ καθόλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρασ τινὰς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἔτι δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικά. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ παρ' ἡμῶν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουίδας καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἀναδέχεται νὰ διδῇ μαθήματα ὑποκρούσεως (aceom-pagnamento) διὰ κλειδοκονμβάλου καὶ βαρυβαρβίτου (violoncello) πρὸς ἐκτέλεσιν μουσικῆς ἐκλεκτῆς καὶ δυσκολωτάτης κλασικῆς καὶ Ἰταλικῆς, ὑπόσχεται δὲ ἐξάσκησιν καὶ πρόδον ταχυτάτην καὶ σημαντικὴν ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκφρασιν. Ἄμοιβὴ 5 δραχμὰς καθ' ὥραν.

Ἡ δὲ σύζυγός του κυρία Γουίδα καλλιτέχνις ἐπίσης διακεκριμένη καὶ γνωστῆς ἱκανότητος ἔχει ὥρασ τινὰς διαθέσιμους διὰ παραδόσεις μαθήματος κλειδοκονμβάλου. Ἀπευθυντέον : Ὀδὸς Πειραιῶς 49 οἰκία Λιβανοπούλου.

Οἱ ἐρασταὶ τῆς μουσικῆς ἄς ἐπιωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ἘΓΛΥΚΟΒΥΣΙΣ.

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀναποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῶς αὐξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομεῖου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πωλοῦνται παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἑστίας, Βίλμπεργ καὶ Μπέκ

ΔΡΑΧΜΑΣ 2 1/2

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότερα εἶδη τῆς γραφικῆς ὧλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσμημέραι καθίσταται ἐφάρμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον Ἐργόστασιον Φακελάδην, δέγεται δὲ παραγγελίας τοσοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθνοτέρᾳ τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀριστα: χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στήγματι.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρῆ